ODO LUCENSIS. FLORUS LUGDUNENSIS. GUALTERUS DE MAURITANIA. SENTENTIAE. HUGO DE SANCTO VICTORE

Waldsassen (Oberpfalz) (?), Ende 12. Jh. Seite 76v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=460
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

uolumtatē deserere pot. Nichil enī uult homo dū ē ī hac
uita q̄d non possit nolle. s; si illa uolumtate amissa nollet
confiteri. et tūc moreret. nulli dubiū ē eū dāpnari pl
o peccō q̄d confiteri noluit. Nullū enī peccm ipunitū
ē. Aut enī homo punit. aut deus. Liquet ita; eū a fine
pene debito non solutū fuisse ī conticione. Hec ideo dici
mus quia solet dice quidā. eū p illo peccō non puniendū
s; p contēptu. Apparet igit quod solus deus dimit
tit peccā uuificando mtī p grām. ī q̄d sacdos dimittit
peccā. non mt uuificando. s; a debito fuite pene absol
uendo p eā quā ī uung satisfactionē. Quod uero dicit
peccōr q̄cūq; hora ī gemuerit saluus erit. debis dictū
putat. qui istante articlo necessitatis tēpus satisfac
tionis habere non possūt. Hac si dicet. Quacūq; hora
ī hac uita uere penituerit. ī fuita uita non pib. Vel pot
dici de oib. Quacūq; hora ī gemuerit saluus erit. q̄a te
penitentis salus icip. Ite quod de psalmo opponit. Dni
firebor. ī tu remisisti ipietate p. m. Impietas peccī rec
tissime ipsa mentis excecacio dit. que solut ī cōpunctio
ne. non dū tn ut dictum plene solut ē. Sic enī de uulne
prius ferrū extrahit ut post medicina sup ponat. ita ī pū
peccī ipietas scil illa umna cecitas de corde tollit. ut post
sacmta medicina p sacdotē sup addat. Sūt enī sacmen
ta quasi quedā emplastra. Qd sit penitentia.

Postquā de his dictum que ī penitencia considerandā
sūt. dicendū est quid sit penitencia. Vt ait gregorius.
penitencia ē pecta mala plangere. ī plangenda n omitte.